

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDINGEN.

Prijs per regel fr. 1,00
Tusschen Allerlei- in Provincie-
nieuws fr. 2,00
Vonnissen en doodberichten fr. 3,00

Kleine Aankondigingen:

Van 1 tot 4 regels fr. 3,50
Elke regel meer fr. 0,75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

BUREAU EN REDACTIE:

DRUCKERIJ COLLES
— (Naamt. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL
(Stenotypor)
TONGEREN
Postboks rekening N. 84855.
Telefoon 12.

Abonnementprijs: fr. 15,00 per jaar,
Vooraf betaalbaar,
30 centiem het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Bewichtige gebeurtenissen in Duitsland

Er gebeuren thans in Duitsland een heele hoop zaken, waaruit men met volstrekte zekerheid mag afleiden, dat het Reich tot boven den kop in moeilijkheden genesteld zit. Hitler is, sedert Hitler aan de man niet voor om deze moeilijkheden te overwinnen, Duitsland is, sedert Hitler aan het bewind is, den berg afgerold en achteruit gegaan op financieel en economisch gebied. Vooral in de laatste weken heeft de onpartijdige waarnemer er zich van kunnen overtuigen.

Wat heeft men morgen te verwachten? We zullen er ons wel voor hooien dat de rol van profet te willen spelen. Niettemin kunnen we zeggen dat, zonder een inkrakel, de toestand in Duitsland op verslechteren staat en nog zal verslechteren. En een mirakel zal zich niet voordoen. Het Reich zal eerst boeten voor wat het mislaan heeft.

We laten aan het woord een gewezen lid van den Pruisischen Landdag, die Johannes Steel teekent en in een blad van New-York als volgt zijn meening uiteenzet:

Het Hitlerstelsel loopt ten einde en de Nazi-diktatuur zal gevolgd worden door een diktatuur van de Reichswehr, de politie en de staathelmen. De gebeurtenissen in Duitsland zullen elkaar opvolgen in dezer voege:

1. Over een paar weken waarschijnlijk zal Hitler alle macht verloren hebben en deze zal in handen zijn van krachten, waarop Hitler geen invloed kan doen gelden.
2. Dr. Schacht, die de laatste zes maanden feitelijk Duitsland beheerd heeft, zal voortgaan met de economische en financieele aangelegenheden van zijn land te leiden; 3. Maarschalk van Hindenburg zal zich terug trekken;

4. De gewezen kroonprins of een kleinzoon van den verbannen keizer, of Hitler zelf zal regent ofwel Reichspräsident worden;

5. M. von Papen ofwel generaal Goering zal Reichskanselier worden;

6. Indien Hitler Reichspräsident wordt, zal de uitvoerende macht gegeven worden aan den Reichskanselier; in het geval dat een Hoherzollern Reichspräsident zou worden, zou hij in theorie de uitvoerende macht behouden;

7. M. Fritz Thyssen, magnaat van het staal en van de electriciteit in Duitsland, zal de hooge hand blijven hebben over de Rijn- en Roerbekken.

Voorals legt V. Steel uit hoe Hitler naar het bewind gedreven is geweest tengevoel van den strijd tusschen de nijverars. Daar de hitleristische extremisten thans veel te verre gaan en een gevaar zijn voor de belangen van zekere machtige nijverars, hebben dezen besloten zich van den Führer te onttrekken.

Wij geven deze inlichtingen voor hetgeen te waard zijn. Het is mogelijk dat M. Steel zo fin op de hoogte is van den toestand, dat hij zekere onderstellingen als een halve zekerheid durft vooruit te zetten. Het kan ook gebeuren dat hij den bal mislaat. Dat er veel misnoegdheid heerscht in Duitsland, is gezinsins te ontkennen. Evenmin is te loochenen dat Hitler niet gegeven heeft, wat men van hem verhoopte.

Voor de gematigde elementen in zijn eigen partij, weet de Führer geen paal en perk te stellen aan de roekeloze drijverij en van de extremisten, die verwoed doorblijven en slechts droomden van nieuwe revolutionaire daden en geweldplegingen.

Voor deze extremisten echter in Hitler niet wilkrachtig genoeg en te verstaan slecht dat hij hen in hun beweging zoekt te remmen, waar hij nochtans eer hij aan 't bewind was, voor niets of niemand schelen te ziele of te willen zwichten.

Er smuelt voorzeker iets onder de asch in Duitsland. De uitbarsting kan zich snel voordoen, ze zou ook nog kunnen vertraagd worden, misschien gedurende weken of maanden. Er hangt veel af van de omstandigheden. Voor het ogenblik waait de wind hoogaans niet in de zijlen van den Führer, wiens voetslak bestormd wordt en wellicht reeds aan het wankeelen is. De dwaasheden de laatste dagen door Hitler en sommige heethoofden van het nationaal-socialisme afgekondigd, doen vermoeden dat het laatste greintje gezond verstand bij die lieden zoek geraakt is. Men mag beginnen peuzelen, zoo men het niet zeggen wil, dat er onder de bestuurders van het Reich zotten te vinden zijn.

DE BRUINHEDEN MET VERLOF GEZONDEN.

Voor een maand. — De generale staf van het bruine leger voor Berlijn kondigt een besluit af, meldend dat gedurende de maand Juli de stormtroepen zullen geschorst worden om gansch hun tijd aan het familie- en de wijden Tszelfder tijd is het de bruinheden verboden in den loop van dit verloop het uniform te dragen en aan feestendeel te nemen, hetzij door verkoop van kaartjes of door geldomhelingen, betrogen destijds aan de S.A., teekwam. Het bruin uniform mag in den loop dezer maand slechts gedragen worden bij bijzondere en in uitzonderlijke omstandigheden.

In deze voorwaarden zullen de straten van Berlijn gedurende vier weken het uitzicht krijgen van in den tijd dat er de na-

zi's aan het bewind kwamen en niet meer aan een kille garnizoenstad gelijken. Zeker geruchten doen de ronde als zou kapitein Roehm gedwongen zijn geweest v rlof te nemen. Verder heeft de Reichswehr het verlof der Bruinheden bewerkt om in de maand Augustus de andere elementen der stormtroepen in te lijen in de rangen van het Deutsche leger.

GESCHIL-TUSCHEN BRUINHEDEN EN STAATHELMEN STEEDS SCHERPE.

Er gaat geen dag voorbij in Duitsland of er hebben incidenten plaats tusschen staathelmen en nazis. Het feit dat een lid der staathelmen in Pommeren openlijk een leider der Bruinheden ontwapend en vervolgens den nazi Moltzähl den oerddok door het lijf stootte, zegt genoeg. De houding der staathelmen is uitdagend alsoewel ze in heel wat minder getal zijn dan de hitleristen. De bruinheden hebben dan ook de ontbinding van de staathelmen gevraagd. Deze laatste voelen zich evenwel overmoedig sterk omdat zo het leger achter zich hebben. Meer nog, zekere kapstukken der hitleristen, onder meer Goering, zouden met de monarchisten heulen en hun ten gepaste ure van een mogelijken Staatsgreep verwittigen.

Socialistische Anti-Oorlogsliga

Zondag hadden de socialistische anti-oorlogsliga's betoogingen in verscheidene steden en gemeenten van het land. Ook te Tongeren waren de inwoners eenangenaam vermet bij het zien van de voorbijtrekkende « blauwhelm », die opstapten in militaire marsch-orde.

Het is nog niet met zulke maskerade dat de socialist en zullen in lukken onze menschen warm te maken voor het roede « heils-idea »; integendeel, want het ligt nu precies niet in onzen volksraad veel te voelen voor parades en « mise-en-scène ».

De groeperingen van uiterst rechts en uiterst links die tot zulke lokmiddelen hun toevlucht nemen, hebben die ornatweg van het buitenland nageaapt.

Na de betooging had een meeting plaats.

Deze zoogezegde anti-oorlogspofeten, be-roepen zich te pas en te onpas op de vrijheid, maar de eenige vrijheid die ze kennen is: deze van anderen denken af te ranselen en te beletten gebruik te maken van de vrijheid. Bijna geen dag gaat er voorbij of men leest in de gazetten dat Dinasso en leden van het Nationaal Legioen (die hier absoluut niet van alle zonde willen vrij pleiten) te lijf worden gegaan met messen en revolvers.

Ook op onze katholieke jongens geven ze lucht aan hume... anti-oorlogsgewindheid. Zagen wij te Tongeren niet hoe in de Paasweek onze Katoenters belet werden te spreken tijdens hun propagandatocht, door eenige diers blauwe kerels die huilten en schreuwden als wilde beesten, telkens de Katoenters het woord namen?

Te Luik is het reeds meermalen voorgevallen, dat schuimers (neem, deze uitdrukking is niet te hard) van de « Jeunes Gardes Socialistes », jongens die van een katholieke vergadering huiswaarts keerden, te lijf zijn gegaan en half dood op de straatstoeven hebben achter gelaten. Dat zijn de die bandietenstreken die in een georganiseerden Staat niet kunnen geduld worden.

Er bestaan wetsontwerpen op het uniformverbod en, als we het goed voor hebben, ook op de ontbinding van de paramilitaire organisaties. Dat de Kamers de zo vlag mogelijk stemmen en de politie er voor zorgen ze zo streng mogelijk te passen. En indien dat nog niet helpt en de georganiseerde moordpartijen tusschen uiterst rechts en uiterst links, waar maar al te dikwijls burgers die met heel dit boeltje niets uit te staan hebben als slachtoffer van vallen, nog voortgaan, dat het gerecht dan drastische maatregelen trefte om de leiders van die groeperingen dot aanhouden wegens aansporing tot moord, aansporingen die maar al te dikwijls nauwelijks gecamoufleerd in hun bladen verschijnen of hun tijdens meetingen ontval-

De persoonlijke vrijheid is een heel schoon begrip, maar wanneer van die vrijheid misbruik wordt gemaakt om anderen in hun vrijheid te belemmen of erger nog hen naar het leven te staan, dan mag er niet alleen, maar moet er zelfs aan die persoonlijke vrijheid getord worden.

Voor goedkeuper leven

Over de gansche wereld wordt er gesproken van crisis!
Is er wel crisis in den echten zin van 't woord?
Neem.
In landen zoals in Holland, waar de zaken met meer koelbloedigheid in aanmerking worden genomen, spreekt men van « Malaise ».
Dat is wel het juiste woord of ontroef. Er bestaat geen crisis, het is te zeggen een gebrek aan produkten of aan levens-

nodwendigheden. Integendeel, alles bestaat in overvloed en in zekere gevallen tracht men de noodige produkten te vernietigen.
Zoo worden de katoenvelden verbrand, de goede koffie wordt met balen in de zee gegooid; de petroleumputten worden door de politie bewaakt in Amerika, om te beletten dat men ze zou ontginnen; in België liggen de kolen te versterken op de karellen; graan en haver liggen in Bosmanja te verrotten op de zolders; vleesch is in overvloed en in Holland worden zwijnen geslacht en tot voedsel te dienen van andere dieren; in Frankrijk wordt de wijn weggegoten; op de markt van Mechelen moeten de groenten en pataten gratis worden uitgeleerd.

Nutteloos hier verder op uit te weiden. Er moet dus eene verandering komen in de circulatie der produkten.

En product blijft evenwel altijd zeer duur in ons land en dat is de electriciteit.

Wanneer de electriciteit die volgens het besluit van het wetenschappelijk congres van Berlijn 2 goud-centiem kost per kwu. over de gansche wereld in ons land verkocht aan 2 fr. en meer, zoewel door de private ondernemingen als door de rijken, dan moeten wij bekennen, dat de kost van leven nog merkelijk zou kunnen verminderen, wanneer een betere verdeling der electriciteit zal worden bewerkt.

Want de electriciteit evenals talrijke andere produkten, wordt slecht verdeeld onder de gemeenschap.

De regering heeft overigens belodene ernste maatregelen te treffen, om tot eene betere verdeling te komen der produkten en onder meer voor den prijs der electriciteit te doen dalen.

Wij kunnen niet anders dan de regering in dextelijke betrachting te steunen.

Wij herhalen het nogmaals: « Er bestaat geen crisis in de eigelijke zin van het woord. Er bestaat alleen een onzin in de verdeling en in het verbruik der produkten ».

Wij hebben het geluk te genieten van talrijke wetenschappelijke uitvindingen, die gedaan worden in de laatste jaren. Wij vragen ons af, waarom al de individuen van deze gelukkige voorwaarden niet zouden mogen genieten?

Eene betere verdeling of circulatie der produkten en meer verbruik; daarin ligt de oplossing van de huidige « malaise » te vinden.

Geenige personen hebben voordeel bij de onredelijke verhouding op economisch gebied maar de gansche gemeenschap heeft niet te liden om aan enkelingen toe te laten zich schatrijk te maken in de huidige verwarde toestanden.

Geen Inflatie

Met voldoening mag worden vastgesteld, dat de ministeriele crisis aan een voortdurend grooter getal Belgische bladen gelandheid heeft gegeven om zich krachtadig uit te spreken voor de deflatie. — 't is te zeggen de verlagen der prijzen en de gezondmaking der markten, — en tegen de waardevermindering van den frank.

« La Gazette » schrijft: « Er wat zou de nieuwe waardevermindering van den frank, die zekere gewetenlooze beurs speculanten, onredelijke schuldenaars en economisten vol van theorieën, zouden willen zien gebeuren, wel medebrengen? »

Eene ware afpersing van een deel van het bezit van al de Belgen; de tien miljard belegd in de spaarbank, het anderhalf miljard in den Boerenbond gedeponerd, de depositen der verschillende spaarbanken en hypothekaire maatschappijen, die in omloop zijne bankbiljetten, al het spaargeld belegd in de openbare fondsen, dat voor het meêrendeel dit is der kleine lieden!

De Nation Belge, zegt dat de waardevermindering van den frank, indien deze bij uitzinnigheid ooit gebeurde, ons regerechts naar de inflatie zou leiden en het blad beoogt zulks owerlegbaar:

« Wij moeten onze grondstoffen en voor een groot deel onze levensmiddelen, kopen in het buitenland. Beide zullen ons meer kosten, dat is klaarlijklijk, in gedevaleerde franks dan in goud franks. »

Gevolg: steiging der levensduarte. De loonen zullen moeten volgen. »

« De loonen zullen moeten volgen. »

« De loonen zullen moeten volgen. »

« De loonen zullen moeten volgen. »

« De loonen zullen moeten volgen. »

Nationale Bank, met M. Ingenboeck, zullen met M. Sap de financiële vraagstukken samen beheeren.

Deze beide heeren zullen de deflatie politiek der oude regering de Broqueville voortzetten, daar valt niet aan te twi'felen.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Het einde van den kogel-mensch. — De kogel-mensch Gaston Richard is aan zijn eind gekomen, op het feest van Pré-Saint-Gervais, te Parijs. De acrobaat, die met zijn nummer veel bijval heeft gehad, was 53 jaar oud en hij had aan zijn gevaarlijke onderneming verzaakt. Zijn kanon, dat hem in de ruimte slingerde, onder den druk van krachtige veren, waarna hij een buiteling beschreef om tenslotte in een net terecht te komen, had hij in een loods ondergebracht.

Voor het feest was echter zijn medewerking nogmaals gevraagd en hij wou niet weigeren.

Er werden proeven gedaan met zakken zand. Een van de kabels, die de veren gespannen houdt, was gebroken en Richard herstelde hem zoo goed als het ging. Het scheen hem een slecht voorteken en op het ogenblik dat hij zijn wit uniform van marineofficier ging aantrekken, aarzelde hij nog. Hij zei aan zijn helper, dat het de laatste maal was dat hij de demonstratie zou doen. Maar het volk riep om het nummer. En toen ging hij.

Het kanon werd « afgeschoten ». Hoe het gebeurde is weet men niet. Maar de acrobaat kwam op veertig meter afstand van het net, dat hem moest opvangen, terecht en hij werd kreunend openreden door de brandvergasten. Terwijl hij naar het gashuis werd overgebracht, overloed hij. Vermoedlijk heeft de herstellde kabel schuld aan het ongeluk.

— Na 25 jergic verblijf terug van het Duivelseiland. — Een geruchtmakende Fransche spionnazegak wordt in de horionering teruggeroepen door het bericht dat de voormalige tweede luitenant Benjamin Ulmo, die 26 jaar geleden levenslang naar het Duivelseiland werd verbannen omdat hij vloodgeheimen aan Duitsland had verraden, binnenkort naar Parijs zal terugkeren.

Tijdens het proces in 1908 bekende Ulmo, die toen nog een jonge kerel was — nu is hij inmiddels de vijftig gepasseerd — dat hij zijn land had verraden ter wille van een vrouw, « La Belle Lison », wier buitensporige geougenis hij niet uit het salaris, dat hij als officier genoot, kon bevroeden. Hij vertelde aan zijn rechters een spannend verhaal van de onderhandelingen, die hij met Deutsche agenten had gevoerd, en bekende, dat hij hun had aangeboden geheime codes en andere documenten voor 4 miljoen 500.000 fr. te verkoopen. In werkelijkheid ontving hij er echter minder voor.

Ulmo werd naar het Duivelseiland verbannen, waar hij acht jaar in afzondering moest doorbrengen. In 1914 zou hij in vrijheid gesteld worden, doch door den oorlog raakte zijn zaak in het vergeetboek, zoodat hij eerst in 1923 eenige vrijheid van handelen kreeg. Door den bekenden Franschen journalist Albert Londres, werd het Franse publiek op Ulmo's positie aldaar attent gemaakt, met het gevolg, dat zijn landgenooten meer belang in hem gingen stellen. Hiertoe behoerde ook een verpleegster, die hem weliswaar nooit gezien had, maar toch aanbod in zijn gezelschap dat vreeselijk oord te deelen. De ex-officier weigerde dit edelmoedige aanbod te aanvaarden omdat de toestanden in de kolonie volgens hem te verschrikkelijk waren.

Een oud vriend van Ulmo heeft thans medegedeeld, dat Ulmo wanneer het volop zomer is, naar Frankrijk zal terugkeren, om aldaar langzamerhand aan het klimaat van zijn geboorteland te kunnen gewennen. Hij hoopt echter vurig, dat men hem zal vergeten. « Ik heb mijn schuld geboet en ben nu hetzelfde als elk ander mensch, schreef hij onlangs.

— Vermetele diefstal te Saint-Nazaire. — ACHT MISKELKEN BINST DE VESPERSGEROOFD. — Een stoumoedige diefstal werd binst de vespers gepleegd in de parochiekerk van St-Nazaire. Na de vespers stelde de koster vast, dat acht miskelken uit de brandkast waren verdwenen. De dieven hadden talrijke andere voorwerpen van den eeredienst onaangetroefd gelaten. Uit het onderzoek is gebleken, dat de diefstal bedroven werd in het begin der vespers en terwijl de koster het « Magnificat » luide.

De boeven zijn opgemerkt geweest. Een man en een jonge vrouw die zich naar de kerk begaven, toen de vespers begonnen waren, zagen bij de kerk een auto staan. Twee mannen, de een in 't grijs en de andere in 't blauw gekleed, brachten koffertjes uit de sakristij naar den auto. Die koffertjes bevatten de gestolen miskelken. Men is overtuigd, dat de rekels buitengewoon goed op de hoogte zijn van de ligging der plaatsen, en dat ze het best geschikt oogmerk hebben gekozen om hun slag te wagen. Hun persoonsbeschrijving en de beschrijving van hun auto zijn rondgezonden en overgemaakt aan den kontrôlepost der opsporings van de nationale veiligheid.

Enkele dagen tevoren waren twee mannen bij den E.H. Pastoor komen vragen of er geen heestelwerk te doen was aan kerk. Men vraagt zich af of zij de dieven niet zijn. De waarde van het gestolene overtreft de 50.000 franken.

— Dramatische auto-ongeluk. — Voensdag morgen ten kwart in acht ure kandelde op de Nationale Baan, n. 64 van Belfort naar Epinal een auto om waarin zich acht personen bevonden en vette vuur. Men bevond zich op 5 kilometer van Luxueil op het grondgebied van Altoncourt.

De auto was in België gemmatriculeerd en hoorde toe aan handelaar van St-Niklaas die van den St-Godhard, in Zwitsland verkeerden en die te Belfort overnacht hadden.

Het ongeluk geschiedde in de volgende omstandigheden:

De autovoerder wou een camion voorbijrijden. Zijn auto kwam op den linker kant der baan terecht en een voorpneu links sprong.

De voerder wou zijn auto recht brengen maar door een camion gevolgd vertragsde hij niet voldoende en hotste op een kleinen loom rechts van de baan, slingerde een twintigtal meters ver, waarna de auto recht in het midden van den weg, ontleed. De essencehouder ontlofte en de auto vast te vuren.

De voerder van den camion en landbouwers uit de buurt sneiden ter hulp maar konden slechts twee personen reddes: de voerder van den auto M. Van Crombruggen, 40 jaar oud, woude te St-Niklaas en vriend van de familie, die zich thans in het gashuis van Luxueil bevindt, met licht verwondingen en M. Theophile spitaals, eigenaar van den auto, handelaar te St-Niklaas, die zich thans in hetzelfde gashuis bevindt met zware brandwonden over gansch het lichaam.

Er zijn zes dooden.

De lijken afzietlijk verkoold werden in het doodenhuis van het gashuis ondergebracht.

Zij zullen naar België overgebracht worden om er begraven te worden.

Het parket van Luri, de commandant der gendarmerie en de ondeprefect begaven zich oogenblikkelijk ter plaatse.

De opruimingswerken van de baan waren tegen den middag gecomplid.

Van den auto schiet enkel een verkoold chassis over. Men vond onder de puimnen de deedeeltelijk verbrande port-quilles en de juweelen die bijgebracht werden in de aan de familie zullen gegeven worden.

— Vandalen aan het werk. — « La Cartuja », het voormalige Stulchuis der Paters Jezuites in de nabijheid van Granada, is door kwaadwilligen grootendeels verwoest.

De bewaker van het gesticht, de vroegero tuinknecht der Jezuiten, heeft zich tot den gouverneur der provincie gewend, met het verzoek om een patrouille van de Guardia Civil te zenden, om de volledige verwoesting van 't gesticht te voorkomen.

De communistische jeugdvereniging uit Granada ontrenten, elke week eenige strooitochten naar « La Cartuja ». De krullen van de graven in den tuin zijn allemaal stukgesaen, de ruiter van het geblauw intergooid, de beelden in de zalen vernield, en de schilderijen bevreemd of verscheurd. Wanneer niet onmiddellijk paal en perk wordt gesteld aan de wandaden der vandalen, dan zal het instituut, waar zooveel honderden voorstaanden, Spanjaarden hun opleiding ontvangen hebben, weldra geheel verwoest zijn.

— De kerken branden weer. — De parochiekerk van Lousane nabij La Corunya is door kwaadwilligen in brand gestoken en geheel in vlammen opgegaan. Bij onderzoek is gebleken, dat de brandstichters oorspronkelijk de bedoeling hebben gehad om de offerblokken te lichten en den kerk van den pastoor te stelen. Toen de buit tegenviel, hebben zij uit wraak de kerk in brand gestoken.

CUBA.

Echtscheiding als attractie voor vreemdelingenverkeer. — Hoe of door roemige staathoofden met de heilighed en de onontbindbaarheid van het huwelijk wordt omgesprongen, blijkt uit een egerlijk besluit van de Cubaanse regering, om de echtscheiding voor vreemdelingen gemakkelij te maken.

Op gemakkelijke voorwaarden kan iedere vreemdeling, na een verblijf van 6 tot 7 maanden, echtscheiding verkrijgen. Vroeger was hiervoor minstens 2 jaar verblijf noodig.

De overheden hopen door deze gemakkelijke echtscheidingen talrijke vreemdelingen te trekken.

Op deze manier wordt van het huwelijk door deze regeerders een handelszaakje gemaakt.

van God, dat zelfs de Godsgedachte moet uitgeperd worden.

« Tegeen 1 Mei 1937, zegt het dekreet, moet het grondgebied van Rusland bevrj zijn van God. De Godsgedachte is een middeleeuwsch middel tot onderjucking der arbeiders en moet dus verbannen worden uit het grondgebied van den bolch-vriestschen staat ».

Het eerste jaar van dezen « oorlog tegen God » moet besteed worden tot afschaffing van alle godsdienstige instellingen en tot de beooring van dezer leden van de bevoorradingskaart. Het tweede jaar moet deze oorlog in de families alles Godsgedachte vernietigen, om het volledig heid-nom te bereiken.

In Ukraine zijn de Godsbestrijders reeds tot het offensief overgegaan. Te Kiw, te Dniepropetrovsk en te Odessa werden alle kerken gestolen en alle godsdienstige verenigingen ontbonden.

— Een pionier van het katholicisme. — IN BALLINGSCHAP GESTORVEN. — Reeds in 1896 werd de toenmalige Orthodoxe geestelijke P. Alexej Sjertschanow als priester van den Oosterschen Ritus in de Katholieke Kerk opgenomen; tengevoel door de Christelijke regering gestraft met drie jaar opsluiting in het Sussal-loofter. Nadien werd het Toleraanciedict afgekondigd, zoodat P. Alexej Sjertschanow naar Sint Petersburg kon terugkeren, waar hij de eerste katholieke parochie van den Oosterschen Ritus stichtte, terwijl hij tevens dienst deed in de St-Catharinakerk.

Bij gelegenheid van zijn 25 jarig priesterfotest mocht hij in 1921 met den tusschen overleden aartsbischoep Mgr Cieplak de H. Mis concelebreren, en werd hij door den H. Vader benoemd tot Huisrektor van Zijne Heiligheid. Ook door de Soviet-overheden werd de oververschrokken pionier van het Katholicisme herhaaldelijk gestraft en in den kerker opgesloten; tenslotte werd hij als 80 jarige grijsaard nog verbannen naar het verthelegene Tolosk. Doch ook in zijn ballingschap bleef P. Alexej Sjertschanow als eenig katholiek priester, de zielzorg in de onherbergzame streken van Noord-Siberie, ook voor de katholieken van den Latijnschen Ritus waarmaken.

Zijn armoedige woning was een toevluchtsoord voor alle geloovigen die daar kwamen om hun biecht te spreken en de vertoestingen van den H. Godsdienst te ontvangen.

Eenzaam en verlaten is hij thans gestorven: er was niemand die hem met kerkelijke ceremonien kon begraven. Een vreeselijke dood in troostelooze verlatenheid.

SPANJE.

— Drama in een gevangenis. — EEN OPZICHTER GEWURGD. — Toen in de gevangenis van Umbitz de opzichter, Otto Becker, de cel van den politieke gevangene, den 34 jarigen Wenzel Ottmar binnengegaan was, werd hij plotseling door een onovervallend en met een handoek gewurjd. Ottmar maakte zich meester van de sleutels der cellen en bevrjde den 35 jarigen Bruno Gebhardt en den 30 jarigen Karl Schroeter uit hun cellen.

Door hulpgeroep lokten zij vervolgens de vrouw van den opzichter, die in den tuin bezig was naar haar woning en dwongen haar onder bedreiging met den dood de achterdeur te openen, waarna zij de vlucht namen. Zij klommen over de muur, die het terrein omgeeft en zijn sindsdien verdwenen.

De vrouw van den inspecteur sloeg alarm, waarop onmiddellijk alle maatregelen genomen werden om de nabije grens af te sluiten. Politie, gendarmerie en S.A. stellen een onderzoek in.

Het onderzoek heeft uitgewezen, dat de communist Ottmar na den moord op den gevangenisopzichter nog een deinde cel geopend heeft, doch de gevangenis van deze cel weigerde met hen te vluchten. Daarop heeft Ottmar hen weer ingesloten.

Eveneens is gebleken, dat Ottmar nog een poging gedaan zou hebben de vrouw van den gevangenisopzichter te wurgen. Zij zou zich echter aan zijn greep hebben weten te onttrekken.

Ottmar was gevangens, beschuldigd van het feit, springstoffen te hebben verzameld en bewaard voor een communistische strijdorganisatie.

Een leider der S.A. mannen slaagde er in Ottmar aan te houden in een veld en bracht hem geboeid naar Plauen. Een zijner gezellen werd doodelijk gewond.

ENGLAND.

Een slang op straat te Londen. — Het verkeer te Londen heeft al voor vele soorten belemmeringen gestaan, maar waarschijnlijk is het dezer dagen de eerste maal geweest dat het meest opgehouden worden voor een slang, die plotseling op het graspad van St-Martins Lane vlak bij het nieuwe theater verschen en aanstalten maakte om den weg naar Trafalgar Square over te steken.

Een juffrouw, die de ruim 4 voet lange slang het eerst ontdekte, begon ijselijk te gillen, zoodat er op dit drukke verkeerspunt in een oogwenk enige honderde nieuwsgierigen saamgestroomd waren. De verkeersagent in de buurt zede dat het ophalen van slangen niet op zijn onderrechtigen behoorde, waartop zich onder de toeschouwers een verkwikkelijk debat begon te ontpinnen over de vraag wie na

« Geen God meer » in 1937. — DE RUSISCHE OORLOG TEGEN GOD. — De Russische diktator Stalin heeft een dekreet uitgevaardigd, eischende dat er binnen drie jaar in Rusland geen sprak meer weze